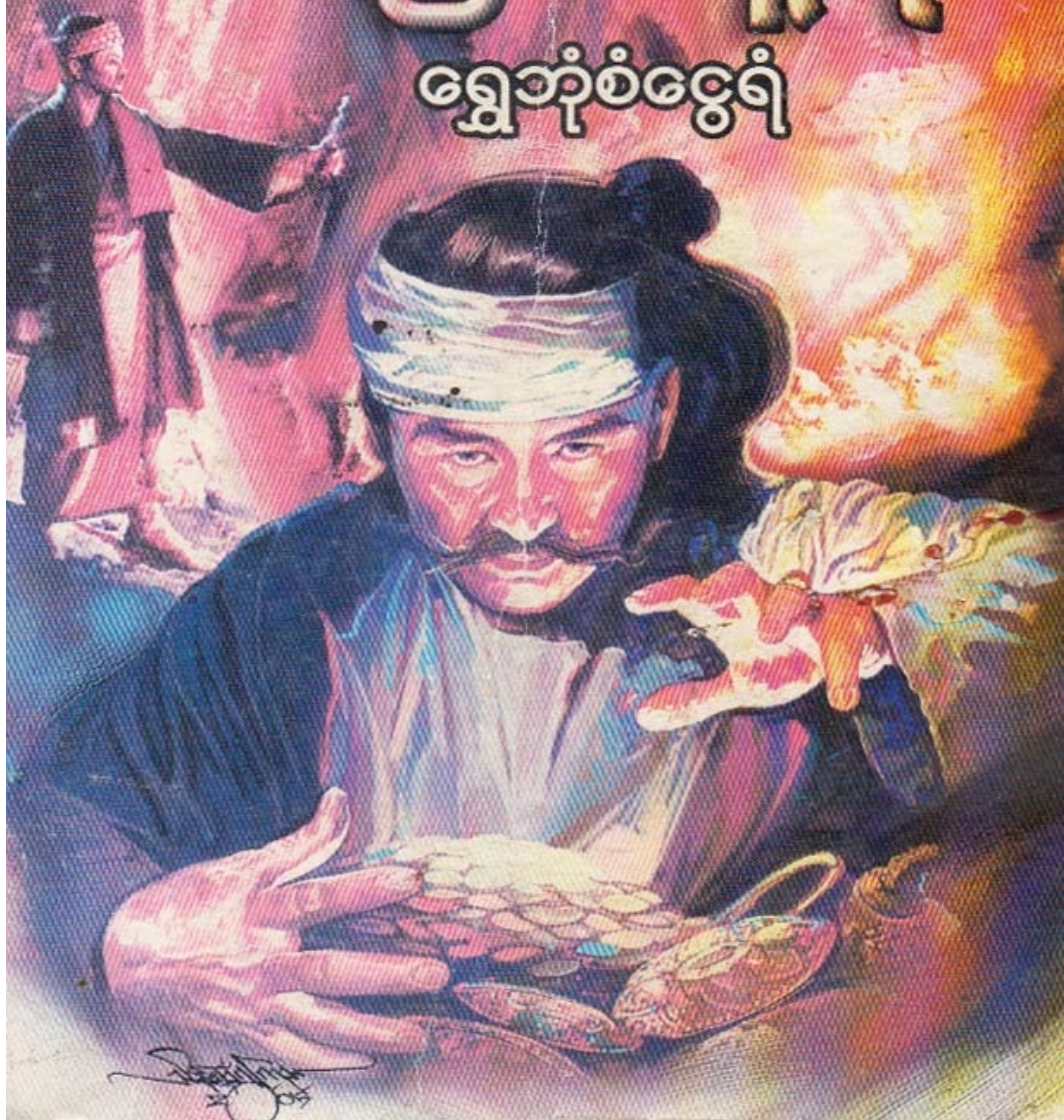

မင်းမြတ်သူရ

ရွှေဘုံစံငွေရံ

ရွှေဘုံစံငွေရံ

တစ်ညသ၌ လေတဟူးဟူးတိုက်နေသော တောင်ကုန်းမြင့်ကြီးပေါ်၌ နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင် အိမ်ကြီးအတွင်း လူလတ်ပိုင်းအရွယ် လူတစ်ဦးသည် တစ်စုံတစ်ရာကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားနေပြီး သူ၏ အနီးတွင် ဇနီးသည်နှင့် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေသော မိန်းကလေးတစ်ဦးလည်းရှိ၏ ။

ထိုအခိုက်မှာပင် တောင်ကုန်းအောက်မှ ဆူညံသောအသံများကို ကြားရသဖြင့် လူလတ် ပိုင်းအရွယ် လူသည် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ၏ ။

ထိုအခါ တောင်ပေါ်သို့ တက်လာသော မီးတုတ်အလင်းရောင်များကြောင့် မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားပြီး

“သူတို့လာနေပြီ”

ဟု ရေရွတ်လိုက်ရာ ဇနီးသည်သည် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြေးကြည့်ပြီး

“ဒုက္ခပါပဲရှင်၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေ၏ ။ ထိုအခါ လူလတ်ပိုင်းအရွယ်လူက အံ့ကိုကြိတ်၍

“ပေဖြစ်တုန်းတော့ ခံလိုက်ဦးပေါ့ကွာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ အရှုံးမပေးနိုင်ဘူး မအေးမြ၊ အသက်ချင်းလဲပစ်မယ်၊ မင်းလည်း သတ္တိမွေးစမ်း”

ဟု အားပေးစကားပြောလိုက်ရာ မအေးမြက လက်သီးဆုပ်၍

“ကျွန်မလည်း သွေးမနည်းပါဘူးရှင်၊ လောကမှာ ရှင်နဲ့ ကျွန်မက နှစ်လွှာပေါင်းမှ တစ်ရွက် ပါ၊ ရှင်မရှိတဲ့ဘဝမှာ ကျွန်မက ဘာလို့

အသက်ရှင်နေရမှာတုန်း”

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်၏။ ထိုအခါ ယောက်ျားဖြစ်သူက ခေါင်းခါယမ်း၍

“မင်း ငါနဲ့အတူ ဒီလူတွေကို ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်သေးဘူး”

ဟုဆိုကာ အိပ်ပျော်နေသော မိန်းကလေးငယ်ကို

မျက်လုံးဝှေ့ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ မအေးမြသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့်

မျက်ရည်များ ပိုးပိုး ပေါက်ပေါက်ကျလာပြီး

“သမီးလေးရဲ့ နောင်ရေးအတွက် ရှင်နဲ့ကျွန်မ ခွဲရတော့မှာပေါ့”

ဟုဆိုကာ ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝှေ့၍

ရှိုက်ငိုလိုက်တော့၏။

ထိုအချိန်တွင် တောင်ပေါ်သို့ မီးတုတ်တဝင်းဝင်းဖြင့်

တက်လာသူများသည် တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာ၏။

“လူယုတ်မာ အောင်ဒင်၊ ထွက်ခဲ့စမ်း၊ ငါတို့တစ်ရွာလုံးကို

ဘဝပျက်အောင်လုပ်တဲ့ကောင်၊ ထွက်ခဲ့စမ်း”

ထိတ်လန့်ဖွယ်အသံများကြောင့် မိန်းကလေးသည် အိပ်ပျော်နေရာမှ

လန့်နိုးလာပြီး ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ပြေးကြည့်ကာ

“တောင်ပေါ်ကို လူတွေအများကြီး မီးတုတ်တွေကိုင်ပြီး တက်လာကြပြီ

အဖေ၊ သူတို့ ဘာလာလုပ်တာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ မိခင်ဖြစ်သူက ဆူညံစွာ အော်ဟစ်၍ တက်လာသော

လူအုပ်ကြီးကိုကြည့်၍

“သူတို့အားလုံး အမေတို့ကို အထင်လွဲပြီး သေမင်းဆီပို့ဖို့
ရောက်လာတဲ့လူတွေ သမီး၊ သူတို့လက်ကလွတ်အောင် အမေတို့ ထွက်ပြေးမှ
ဖြစ်မယ်”

ဟု ပြောလေရာ မိန်းကလေးသည်
အော်ဟစ်ကျူးကျော်သူများကိုကြည့်၍ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားပြီး

“ရွာသားတွေက သမီးတို့ကို ဘာလို့အထင်လွဲတာလဲ အမေ၊ သမီးတို့
ထွက်မပြေးဘဲ ရှင်းပြလို့ မရဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။

ထိုအခါ မအေးမြက ခေါင်းခါယမ်း၍

“သူတို့ရဲ့ စိတ်တွေက ဘီလူးသဘက်လို ရိုင်းပြနေပြီ သမီး
သတ္တုတွင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး အမေတို့ကို အထင်လွဲနေကြတယ်၊ သူတို့ကို
ရှင်းပြလို့မရတော့ဘူး၊ ဒီလိုဖြစ်အောင် သွေးထိုးပေး တဲ့ လူက လူယုတ်မာ
ဘဒင်လေ၊ ဘဒင်က သွေးဆာနေတဲ့ ရွာသားတွေကို ဦးဆောင်ပြီး ရှေ့ဆုံးက
တက်လာနေပြီ”

ဟု ပြောလေ၏ ။

တောင်ပေါ်သို့ တက်လာသူများကို ရှေ့ဆုံးမှာ ဦးဆောင်လာသူမှာ
ဘဒင်ဆိုသူ ဖြစ်။

ဘဒင်သည် မိန်းကလေး၏ အဖေ အောင်ဒင်နှင့် ကျောင်းတော်က
ရန်စရှိခဲ့ဖူး၏ ။

ဘဒင်နှင့် အောင်ဒင်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးသည်
တစ်ရွာတည်းသားများဖြစ်ပြီး မအေးမြကို အပြိုင်အဆိုင် ပိုးပန်းရာမှ မိန်းကလေး၏
ဖခင် အောင်ဒင်သည် မအေးမြ၏ မေတ္တာပန်းကို ဆွတ်ခူး သွားသဖြင့် ဘဒင်သည်

ကျန်ရစ်မင်းသား ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ဘဒင်သည် ထိုအချိန်မှစ၍ အောင်ဒင်ကို ရန်ငြိုးရန်စဖွဲ့ကာ
အမုန်းကြီးမုန်းတီးခဲ့၏။

ယခု အမုန်းမီးတောက်တို့ အကြီးမားဆုံး တောက်လောင်နေလေပြီ။

ဘဒင်သည် ရွာသားများကို ဦးဆောင်၍ တက်လာရာမှ မီးတုတ်ကြီးကို
ကိုင်မြှောက်၍

“ငါတို့တစ်ရွာလုံးကို ဒုက္ခဆင်းရဲဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့ကောင်၊
မျက်နှာဖြူအလိုတော်ရိ အောင်ဒင်၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းသမား၊ မင်းကြောင့်
တစ်ရွာလုံး မွေးရပ်မြေကို စွန့်ရတော့မယ်”

ဟု ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ပြောဆိုနေလေ၏။

လူယုတ်မာ ဘဒင်၏ စွပ်စွဲချက်ကြောင့် အောင်ဒင်သည်
ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲသွားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်ရင်လာကာ
ပြတင်းပေါက်မှ ခေါင်းပြုထွက်၍

“ဟေ့ကောင် ဘဒင်၊ မင်းရဲ့စိတ်ဓာတ်ယုတ်ညံ့လှချည်လား၊
မိန်းမတစ်ယောက်ကို မရတာ နဲ့ တစ်သက်လုံး ကောက်ကျစ်ရသလား၊ မင်းနဲ့ငါ
ရွာအပေါ်မှာ ဘယ်သူသစ္စာရှိသလဲ၊ တစ်ရွာလုံး ဒုက္ခရောက်မှာစိုးလို့ အစွမ်းကုန်
ကာကွယ်ခဲ့တာ ဘယ်သူလဲ၊ မင်းသာ မျက်နှာဖြူအလိုတော်ရိ ကောင်၊
မိန်းမတစ်ယောက်ကိုမရတာ နဲ့ တစ်ရွာလုံးကို ဒုက္ခပင်လယ်ဝေအောင်
ချောက်တွန်းတဲ့ ကောင်၊ ရွာသားတွေ . . . ခင်ဗျားတို့ ဒီလူယုတ်မာရဲ့စကားလုံးကို
မယုံကြပါနဲ့၊ ရွာမှာ သတ္တုကြော ရှိကြောင်း မျက်နှာဖြူတွေကို သတင်းပို့တာ
လူယုတ်မာ ဘဒင်ဗျ၊ ကျုပ်က ရွာကို သစ္စာဖောက်တဲ့ အလုပ် ဘယ်တော့မှ
မလုပ်ဘူး”

ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်ရာ တောင်ပေါ်သို့ မီးတုတ်တဝင်းဝင်းဖြင့် တက်လာသော ရွာသားများသည် တွေဝေသွားလေ၏။

ထိုအခါ လူယုတ်မာ ဘဒင်က မီးတုန်ကို ကိုင်မြှောက်၍ ရွာသားများဘက်သို့ လှည့်ကာ

“ဒီမှာ . . . ခင်ဗျားတို့ မျက်နှာဖြူအလိုတော်ရစကားကို မယုံနဲ့၊ ကျုပ်တို့ကို သွေးခွဲနေတာ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ မူလရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ၊ ကျုပ်တို့ ရွာကို ဒုက္ခပေးတဲ့ကောင်ကို အပြစ်ဒဏ်ခတ်ဖို့ မဟုတ်ဘူးလား၊ သွေးခွဲစကားကို နားမဝင်ကြနဲ့၊ ကျုပ်တို့အချင်းချင်း သွေးစည်းညီညွတ်ဖို့ လိုတယ်၊ မိစ္ဆာကောင်ရဲ့ စကားကို မယုံကြနဲ့”

ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုလေ၏။

သွေးဆာနေသော ရွာသားများသည် ဘဒင်၏ စကားကို နားယောင်၍ အနောက်မှ အော်ဟစ်ပြီး လိုက်လာကြ၏။

ထိုအခါ အောင်ဒင်သည် တောင်အောက်သို့ ချောင်းကြည့်ရာမှာ ဇနီးသည်ဘက်သို့ လှည့်၍ မျက်လုံးချင်းဆုံအောင်ကြည့်ကာ

“မအေးမြ . . . မင်းသွားတော့၊ ငါ့ ကိုယ်စား ငါ့သမီးလေးကို တစ်သက်လုံး စောင့်ရှောက် လိုက်ပါ”

ဟု ပြောလေရာ မအေးမြသည် လင်ဖြစ်သူ၏ မျက်နှာကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ကြည့်၍ အံ့ကိုကြိတ်ကာ ရှိုက်ကိုလိုက်ပြီး . . .

“ရှင်းအတွက် ကျွန်မ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပြီး လက်စားချေမယ်လို့ ကတိပြုပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အောင်ဒင်သည် အားရကျေနပ်သော အမူအရာဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူ၏ ပခုံးကို လက်တင်လိုက်ပြီး

“မင်းဆီက ဒီလိုစကားမျိုးကြားရတာ ငါ သိပ်ကျေနပ်တယ်၊
ဒီကောင်တွေကို တိုက်ရင်း ခိုက်ရင်း သေမယ်ဆိုရင် ငါ သေပျော်ပြီ၊ ကဲ . . .
အချိန်မရှိတော့ဘူး အေးမြ၊ သမီးကိုခေါ်ပြီး သွားပေတော့”

ဟု ပြောကာ ဇနီးနှင့် သမီးကို နောက်ဆုံးအနေဖြင့် အားပါးတရ
ပွေ့ဖက်ထားလိုက်၏ ။

ထို့နောက် အံ့ကို ကြိတ်ကာ ဇနီးနှင့်သမီးအား တွန်းလွှတ်လိုက်ပြီး
နံရံတွင်ချိတ်ဆွဲထား သော ဆောင်စားနှစ်လက်ကို ယူလိုက်၏ ။

ထိုအခါ မိန်းကလေးသည် အန္တရာယ်ကို ရိပ်စားမိသဖြင့်
ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ဖခင်ဖြစ်သူကို ဖက်၍

“အဖေနဲ့မခွဲနိုင်ဘူး၊ အဖေ သမီးတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ”

ဟု တောင်းပန်လေ၏ ။

ထိုအခါ အောင်ဒင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“အဖေ ဒီကောင်တွေကို ခုခံထားမှ သမီးတို့သားအမိ အသက်ဘေးက
လွတ်မြောက်လိမ့် မယ်၊ ကဲ . . . အေးမြ၊ သမီးကို ခေါ်ပြီး အမြန်ဆုံးသွားပါတော့”

ဟု ပြောကာ ဓါးနှစ်လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်၍ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့
ထွက်ခွာသွား၏ ။

အအေးမြသည်လင်ဖြစ်သူကို နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး
သမီးငယ်ကို လက်ဆွဲ ကာ တောင်ကုန်းအနောက်သို့ ပြေးလေ၏ ။

တောင်ကုန်းပေါ်မှ မတ်ဆောက်သောလမ်းအတိုင်း အောက်သို့ဆင်းလျှင်
ရေစီးသန်သော ရန်ပယ်ချောင်းသို့ ရောက်နိုင်သည်။

ရန်ပယ်ချောင်းမှ လှေငယ်ဖြင့် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရန်
ကြိုးစားရမည်။

* *

မအေးမြတို့သားအမိ တောင်အောက်သို့ဆင်းနေစဉ်တွင် ခါးနှစ်လက်ကို
တင်းတင်းဆုပ် ကိုင်ထားသော အောင်ဒင်နှင့် သွေးဆာနေသော ရွာသားများ
ဆုံဆည်းမိကြ၏ ။

လူယုတ်မာ ဘဒင်သည် ရွာသားများကို ဦးဆောင်၍ ရှေ့ဆုံးမှ
စတင်တိုက်ခိုက်၏ ။

ငြိုးမာန်ကြီးသော ရွာသားများသည် ဘဒင်၏ နောက်သို့လိုက်၍
အောင်ဒင်အား ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်ကြ၏ ။ အောင်ဒင်သည် မီးဝင်းဝင်းတောက်သော
မျက်လုံးများဖြင့် ဓားနှစ်လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကာ ရန်သူများကို ပြန်လည်ခုခံ၏ ။

သူသည် သွေးဆာနေသူများကို အမှန်တရားအား ရှင်းပြနိုင်ရန်
မကြိုးစားတော့ဘဲ ဇနီးနှင့် သမီး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရန် အစွမ်းကုန်
ခုခံကာကွယ်၏ ။

သူသည် ရန်သူများကို ရဲဝံ့စွာ ခုခံကာကွယ်သော်လည်း
အများနှင့်တစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် မကြာမီ ဒဏ်ရာများရရှိကာ တဖြည်းဖြည်း
လှုပ်ရှားမှုမှာ လေးကန်လာ၏ ။

ထိုအချိန်တွင် ရန်သူအချို့သည် တောင်အောက်သို့ ဆင်းပြေးသော
မအေးမြတို့ သားအမိ နောက်သို့ လိုက်ကြ၏ ။

မအေးမြသည် မတ်စောက်သော တောင်ဆင်းလမ်းအတိုင်း သမီးငယ်ကို
ဆွဲ၍ ပြေးရှာ၏ ။

တောင်ဆင်းလမ်းသည် ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲများကြောင့်
အလွန်ကြမ်းတမ်းပြီး ကြောက်ရွံ့နေသော သမီးငယ်ကြောင့် ခရီးမတွင်ဘဲ
ရှိနေလေ၏ ။

ထို့ကြောင့် သွေးဆာနေသူများသည် မအေးမြတို့ သားအမိနောက်သို့
တဖြည်းဖြည်း အမီ လိုက်လာနိုင်၏ ။

၎င်းတို့သည် ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲများကို ကျော်ခွ၍
မီးတုတ်များကိုင်ကာ ဒရွတ်တိုက် လျှောဆင်းလာကြ၏ ။

မအေးမြသည် ရန်သူများနီးကပ်လာသဖြင့် သမီးဖြစ်သူအတွက်
စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစိတ် ကြောင့် တောင်အောက်သို့ အလျှင်အမြန်ရောက်ရန်
ကြိုးစား၏ ။

မအေးမြတို့သားအမိသည် ကမ်းခြေရှိ လှေငယ်ရှိရာသို့
ရောက်ရန်အလွန်နီးကပ်နေလေပြီ။

သို့သော် ရန်သူများကလည်း ၎င်းတို့ကို တဖြည်းဖြည်းလိုက်မီလာ၏ ။

မအေးမြသည် သမီးငယ်ကို ပွေ့ဖက်၍ တောင်အောက်သို့
ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျသွား၏ ။

ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးပွန်းပဲ့ကာ
သွေးများဖြာထွက်သွား၏ ။

ရန်သူများ ကိုင်ဆောင်သော မီးတုတ်အလင်းရောင်ကြောင့်
ရေစီးသန်သော ချောင်းစပ်တွင် ရှိသည့် လှေငယ်ကို မြင်နေရ၏ ။

၎င်းတို့သားအမိအတွက် မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်သမ်းလာသဖြင့်
သမီးကို လက်ဆွဲ၍ လှေရှိရာသို့ အစွမ်းကုန်ပြေးလိုက်၏ ။

လှေကလေးအနီးသို့ရောက်သောအခါ တိုင်တွင်ချည်နှောင်ထားသော
ကြိုးက လွယ်လွယ် နှင့်မပြုတ်။ ရန်သူများ တောင်အောက်သို့ ရောက်ရှိလာချေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် အောင်ဒင်သည် ဓားဒဏ်များစွာဖြင့် မြေပေါ်သို့လဲကျပြီး
သေဆုံးရရှာ၏ ။

ကိုအောင်ဒင်အား နောက်ဆုံးစီရင်လိုက်သူမှာ လူယုတ်မာ ဘဒင်ဖြစ်၏။

ဘဒင်သည် ကိုအောင်ဒင်ကို ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်ပြီးနောက်
မအေးမြတို့ သားအမိ အားမီရန် တောင်အောက်သို့ အလောတကြီး ဆင်းလိုက်လာ၏။

မအေးမြသည် လှေငယ်လေး၏ ကြိုးကို အစွမ်းကုန်ကြိုးစားဖြုတ်နေစဉ်
ရန်သူများ ကမ်းစပ်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။

မအေးမြသည် သမီးငယ်အတွက် ရန်သူများကို အသက်ပေး၍
ခုခံကာကွယ်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်၏။

မအေးမြသည် သမီးဖြစ်သူအား လှေပေါ်သို့ ဦးစွာတက်ရန်
စေခိုင်းလိုက်၏။

မိန်းကလေးလှေပေါ်သို့ ကြိုးစားတက်လိုက်ပြီး အထိတ်တလန့်
ငိုယိုနေလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် သွေးဆာနေသော ရန်သူတစ်ဦး အနီးသို့
ရောက်ရှိလာသဖြင့် မအေးမြသည် လှေပေါ်တွင် တွေ့ရသော လှော်တက်ကို
ကိုင်ဆွဲ၍ ရန်သူ၏ ခေါင်းကို အစွမ်းကုန် လွှဲရိုက်လိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် ရန်သူတစ်ဦး အနီးသို့ရောက်ရှိလာပြီး လှေပေါ်ရှိ
သမီးငယ်အား ဆွဲချရန်ကြိုး စား၏။

သို့သော် မအေးမြ၏ လှော်တက်ကြောင့် ခေါင်းတွင် သွေးများဖြာကျပြီး
ရေထဲကို ပက်လက် လန်ကျသွားလေ၏။

မအေးမြသည် ရန်သူများအား အသက်လု၍ ခုခံရင်း လှေကြိုးကို
အားကုန်ဆွဲဖြုတ်လိုက်ရာ ကြိုးပြတ်ပြီး လှေသည် ရေးစီးအတိုင်း
မျောပါသွားလေတော့၏။

သမီးငယ်သည် အထိတ်တလန့်ဖြင့်

“အမေ . . . အမေ . . . ကယ်ပါဦး”

ဟုအော်ဟစ်ပြီး ရေစီးသန်သော ရန်ပယ်ချောင်းအတိုင်း
လှေငယ်နှင့်အတူ ပါသွားလေ၏ ။

မအေးမြသည် သမီးငယ် လွတ်မြောက်သွားကြောင်းတွေ့ရသဖြင့်
ရင်ထဲရှိ အလုံးကြီး ကျသွားလေ၏ ။

ထိုအခိုက်တွင် လူယုတ်မာဘဒင်သည် အနီးသို့ရောက်လာပြီး
မအေးမြအား ပွေ့ဖက်လိုက် ၏ ။

မအေးမြသည် ရုန်းကန်၍ ဘဒင်အား ရွံ့ရှာစွာ ကြည့်လိုက်ပြီး

“လူယုတ်မာခွေးမျိုး၊ နင် ငါ့အသားကို မထိနဲ့”

ဟုအော်ဟစ်ပြောဆိုလေ၏ ။

ဘဒင်သည် မအေးမြ၏ လှပသော ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်
မပေါ်တပေါ်ဖြစ်နေသော အစိတ်အပိုင်း များကိုကြည့်၍ တစ်ချိန်က
ရယူရန်ကြံစည်ခဲ့ပုံကို ပြန်လည်သတိရသွားလေ၏ ။

ထိုအခါ ရာဂစိတ်များ ထိန်းမရနိုင်တော့ဘဲ သူမအား
မြေပေါ်သို့တွန်းလှဲချလိုက်ပြီး ယုတ်မာသော အပြုအမူကို ကျူးလွန်လေ၏ ။

မအေးမြသည် သူမ၏ ဘဝကို ထိခိုက်နာကျင်လွန်းသဖြင့်
မေ့မြောသွားလေတော့၏ ။

တိရစ္ဆာန်စိတ်ဝင်နေသူများသည် ဘဒင်၏ အပြုအမူကို အတုယူ၍
မအေးမြအား ယုတ်မာ သောအပြုအမူကို ဆက်လက်ကျူးလွန်ကြလေ၏ ။

၎င်းတို့၏ ဆန္ဒပြည့်ဝသွားသောအခါ မအေးမြအား ရန်ပယ်ချောင်းအနီး

ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်လိုက်ကြ၏။

ထိုညက ရန်ပယ်ချောင်းသည် ယုတ်မာသူများကို မနှစ်မြို့ဟန်ဖြင့် ပိုမို၍
ရေစီးသန်စွာ စီးဆင်းနေလေတော့၏။

* *